

[Holger Hansen.]

til det, som jeg i min indledning kaldte en nødvendig bebyggelse i tilknytning hertil. Jeg kan ikke afgøre, hvorvidt 400 boliger er nødvendige, men jeg synes, vi har fået klargjort under denne debat, at der er ikke tale om nogen kulisse. Der er heller ikke tale om nogen baggrund. Der er tale om et mart med de boliger, der er nødvendige, for at dette mart kan komme til at fungere. Sådan opfatter jeg det i hvert fald.

Til sidst vil jeg sige til boligministeren, at jeg synes ikke, man skal ironisere over hverken hr. Skovmands eller mine ønsker om at friholde bestemte arealer for bebyggelse. Jeg er da overbevist om, at vi kan have megen sjov af at fortælle om, når hr. Hansen og konen tager ud med kurven og sætter sig i hvert fald så nær ved landevejen, at de kan se bilen. Det ved vi jo alle sammen, men jeg tror også, boligministeren vil være enig i, at der er nogle strømninger i befolkningen, som går den anden vej — må jeg sige det sådan: som går dybere ind i de rekreative områder, vi har. Der er en voksende forståelse for værdien i at søge væk fra landevejen, og derfor er det ikke gjort, som hr. Alsing Andersen forsøgte at gøre det, med at sige, at Københavns kommune vil sikre så og så store muligheder for parkanlæg. Jeg tror, at kommende generationer vil takke os, hvis vi forsøger at friholde, hvad friholdes kan, og forsøger i vores planlægning at tage hensyn til en millionbys befolknings ønske om at få rekreative områder og ikke bare det, som vi i almindelighed har forstået ved parkanlæg.

Skovmand: Jeg vil gerne takke ministeren for svaret. Jeg må faktisk sige, at jeg er glædeligt overrasket over, at man nu, så vidt jeg har forstået, i hvert fald indtil folketinget samles igen, har opgivet tankerne om at ville gennemføre en bebyggelse af det tidligere nævnte omfang, nemlig på 7.500 boliger. Det betyder i hvert fald, at min nattesøvn er sikret resten af sommerferien. Dermed være ikke på nogen måde sagt, at jeg kan give noget tilsagn om støtte til tanken om de 400 boliger, men det er et problem, som er af en overskuelig størrelsesorden. Hvordan ministeren så vil klare problemerne med en pilotbebyggelse, som jo ifølge sagens natur giver høje projekteringsomkostninger. og som der kan være andre pro-

blemer forbundet med, ja, det bliver en anden sag, men det er vel ikke en sag, som i samme grad som de 7.500 boliger, egner sig til en folketingsdebat.

Med hensyn til hemmeligholdelsen vil jeg lige sige, at jeg er glad for tilsagnet om, at ministeren vil arbejde for, at vi kan få trafikanalysen om Vestamager at se, og så vidt jeg kunne forstå det ville udvalget også få tilstillet — enten ind ad brevsprækken eller gennem den nyoprettede kommunikationscentral her i folketinget — den kommitteredes bemærkninger til forslaget. Det synes jeg også er en god ting. Når jeg talte om hemmeligholdelse, så gik det nu ikke så meget på boligministeriet, som det gik på de tidligere faser af sagen omkring Amager, for der har nemlig i tidens løb været kolossalt mange ting, som har været hemmeligholdt omkring Amager, fordi de altså ikke passede ind i de tanker, som man specielt i Københavns kommune gjorde sig om arealet.

Ministeren siger, at spørgsmålet om by- og landzone er et juridisk og ikke et politisk problem. Jeg er nu af den opfattelse, at hvis man i boligministeriet vil fastholde, at det er landzone, der her er tale om, så er det et særdeles holdbart standpunkt ud fra almindelig sproglig fornuft. Når et område ikke er byzone, ja, så må det være landzone, og da Vestamager ikke kan være byzone, ja, så må det være landzone. Jeg synes, det er et fornuftigt standpunkt at tage fra ministeriets side at hævde, at det skal være landzone, for dermed falder bevisbyrden på dem, der ønsker at bygge; hvis det var byzone, ville det være omvendt.

Argumentet, at disse områder ligger 2 km fra Rådhuspladsen, synes jeg er lidt forældet. Det var et argument, der gjaldt i hestevognenes og cyklisternes tidsalder, men i bilismens tidsalder synes jeg ikke rigtig, det kan have gyldighed, for når der er et par nåleøjer, der skal passeres, der hedder Knippelsbro og Langebro, så har de 2 km en tendens til i hvert fald at tage ganske mange minutter at tilbagelægge.

Jeg vil lige sige om terrasshusene, som man også var inde på, at jeg har ligesom hr. Maigaard haft den fornøjelse at se på terrasshusprojekter, og jeg må tilstå, at det vil gå over min forstand, hvis det lykkes at presse dem ind i kække-lovns-cirkulærets snævre rammer, simpelt hen fordi det er en